

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

על
הפרשה
ועניני
דיומא

חלק י - פרשת תזריע / מצורע		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	גב ע"א	תרמח-תרנה
שני	גב ע"ב	תרנה-תרס
שלישי	גב ע"א	תרס-תרסו
רביעי	גב ע"ב	תרסו-תרעו
חמישי	גב ע"א	תרעו-תרפ
שישי	גב ע"ב	תרפ-תרפז
שבת	גב ע"א	תרפז-תרעז

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- בלשה"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 241 | פרשת פנחס תשפ"ג

יו"ל בעזהשי"ת ע"י
מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

לאחר מתן תורה הוציא הקדוש ברוך הוא את ישראל מהנהגת המזלות

תא חזי, כל בריין דעלמא קודם דאתייהיבת אורייתא לישראל, הוו תליין במזלא, ואפילו בני חיי ומזוני, אבל בטר דאתייהיבת אורייתא לישראל, אפיק לון מחיובא דכוכביא ומזלי, ודא אוליפנא מאברהם, בגין דהוו עתידין בנוי לקבלא ה' מאברהם, דאיהי חמשה חומשי תורה, דאתמר בה (שם ב ד) אלה תולדות השמים והארץ בה' בראם, אמר לאברהם בגין האי ה' דאתוסף בשמך, השמים תחתך, וכל כוכביא ומזלי דנהירין בה', ולא עוד, אלא דאתמר בה (שם מז כג) ה"א לכם זרע, וזרעתם בה"א, (שם כא יב) פי ביצחק יקרא לך זרע.

העוסק בתורה שלא לקיים המצוות נחשב באלו לא עסק בה

ובגין דא כל המשתדל באורייתא, בטיל מגיה חיובא דכוכביא ומזלי, אי אוליף לה פדי

מתוך מדבש

לאברהם אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם, בגין האי ה' דאתוסף בשמך בשביל אותה הה' שנתוספה בשמך, הרומזת על התורה שכל הבריאה קיימת בכחה, השמים תחתך וכל כוכביא ומזלי דנהירין בה' השמים הם תחתך וכל הכוכבים והמזלות המאירים בכח הה' של התורה, שכלם משעבדים להתורה, ולא עוד, אלא דאתמר בה אלא שנאמר בה' שלך, ה"א לכם זרע דהיינו וזרעתם בה"א שעל ידי אות ה' יהיה לכם זרע, ועל זה נאמר פי ביצחק יקרא לך זרע.

(דף רמז ע"ב-ברע"מ, ובביאורינו כרך יד עמ' נה-נו)

העוסק בתורה שלא לקיים המצוות נחשב באלו לא עסק בה

ובגין דא כל המשתדל באורייתא, בטיל מגיה חיובא דכוכביא ומזלי ולכך כל העוסק בתורה בטל ממנו החיוב של הכוכבים ומזלות, והיינו אי אוליף לה פדי

לאחר מתן תורה הוציא הקדוש ברוך הוא את ישראל מהנהגת המזלות

תא חזי, כל בריין דעלמא קודם דאתייהיבת אורייתא לישראל הוו תליין במזלא בא וראה כל הנבראים שבעולם טרם שנתנה התורה לישראל היו תלויים במזל, ואפילו בני חיי ומזוני ואפלו בני חיים ומזון, אבל בטר דאתייהיבת אורייתא לישראל אבל אחר שנתנה התורה לישראל, אפיק לון מחיובא דכוכביא ומזלי הוציא אותם הקדוש ברוך הוא מן החיוב של הכוכבים והמזלות, ודא אוליפנא מאברהם ואת זה למדנו מאברהם, בגין דהוו עתידין בנוי לקבלא ה' מאברהם לפי שבניו היו עתידים לקבל אות ה' מאברהם, דאיהי חמשה חומשי תורה שהיא כנגד החמשה חומשי תורה, דאתמר בה שנאמר בה אלה תולדות השמים והארץ בה' בראם שהוא אותיות באברה"ם, ואמרו חכמינו זכרונם לברכה (במסכת מנחות דף כט עמוד ב) בה' בראם דהיינו בחמשה חומשי תורה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, אמר

לְקַיִּימָא פְּקוּדָהָא, וְאִם לָאוּ, כְּאִלוּ לָא אֲשַׁתְּדַּל בְּהָ, וְלֹא בְטִיל מְנִיָּה חַיּוּבָא דְכוּכְבֵּיא וּמְזִלִי, כֹּל שְׁכֵן עֲמֵי הָאָרְצָא דְאֵינוּן אֲתַמְתְּלֵן לְבַעֲרֵן, דְּאוּקְמוּהָ (דברים כו כא) אָרוּר שׁוֹכֵב עִם כָּל בְּהֵמָה, דְּלֹא אֲתַבְטְלוּן מְנַהוּן חַיּוּבָא דְכוּכְבֵּיא וּמְזִלִי [וכו']]. (עד פֿאַן הרעיא מְהִימְנָא)

עֲנִין חֲשִׁיבוֹת הַיּוֹן שְׁמֻקְיָמִים בּוּ כְּמָה מְצוֹת

וַיִּין יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ (תהלים קד טו), דָּא יִינָא דְאוּרִייתָא, דְּהָכִי סְלִיק יִין כְּחוּשְׁבֵן סו"ד, וּמָה יִי"ן צָרִיף לְמַהוּי סְתִים וְחָתִים דְּלֹא יִתְנַסֵּף לְעַבּוּדָה זָרָה, אוּף הָכִי צָרִיף לְמַהוּי סְתִים וְחָתִים סוּד דְּאוּרִייתָא וְכָל רִזִין דִּילָהּ, וְלֹא אֲשַׁתְּקִיין אֶלָּא לִירְאִיו, וְלֹא לְמַגְנָא עֲבָדִין כְּמָה פְּקוּדִין בִּינִין, וּמְבָרְכִין בִּיהָ לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא.

נְשֻׁמוֹת נָדָב וְאַבְיָהוּא נִתְעַבְּרוּ בְּנִשְׁמַת פְּנָחַס

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה יִתִּיב וְלַעֲי בְּפִרְשָׁתָא דָּא, אֲתָא לְקַמֵּיהָ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, אָמַר לִיהָ, נָדָב וְאַבְיָהוּא מְאִי עֲבִידְתִּיהוּ בְּפְנָחַס, אִי לָא הָוָה פְּנָחַס בְּעֵלְמָא כַּד מִיתוּ, וּבִתְרָא אֲתָא לְעֵלְמָא וְאַשְׁלִים דּוּכְתִּיָּהוּ, שְׁפִיר, אֲבָל פְּנָחַס בְּעֵלְמָא הָוָה, וְנִשְׁמַתִּיהָ בִּיהָ בְּקִיּוּמָא קְאִי.

מתוק מדבש

יְדִי גוּי לְעַבּוּדָה זָרָה, אוּף הָכִי צָרִיף לְמַהוּי סְתִים וְחָתִים סוּד דְּאוּרִייתָא וְכָל רִזִין דִּילָהּ כְּמוּ כֵן צָרִיף לְהִיּוֹת סְתוּם וְחָתוּם סוּד הַתּוֹרָה בְּכִלּוּת, וְכָל הַרְזִין שְׁלָהּ בְּפִרְטוֹת, וְצָרִיף שְׁמִירָה מְלֻמְסוּרוּ לְמִי שְׁאִינוּ רְאוּי, (ה"ג רמ"ק) דְּלֹא אֲשַׁתְּקִיין אֶלָּא לִירְאִיו שְׁאִין יִינָה שֶׁל תּוֹרָה נִשְׁקָה וְנִמְסָר אֶלָּא לִירְאִיו, כְּמוּ שְׁכָתוּב (פסלים כה יז) סוּד ה' לִירְאִיו, וְלֹא לְמַגְנָא עֲבָדִין כְּמָה פְּקוּדִין בִּינִין וְלֹא בְּחָנֵם עוֹשִׂים כְּמָה מְצוֹת בִּינִין, וּמְבָרְכִין בִּיהָ לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא וּמְבָרְכִים עֲלֵיו לְהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא, אֶלָּא מְחַמֵּת גְּדֵל מַעְלָתוֹ שְׁנַדְמָה לְרִזֵי הַתּוֹרָה.

(דף רטו ע"ב-ברע"מ, ובביאוריניו כרך יד עמ' נו-נו)

לְקַיִּימָא פְּקוּדָהָא אִם לּוּמַד אֶת הַתּוֹרָה כְּדִי לְקַים מְצוֹתֶיהָ, וְאִם לָאוּ וְאִם אֵינוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה כְּדִי לְקַים אֶת הַמְצוֹת, כְּאִלוּ לָא אֲשַׁתְּדַּל בְּהָ נַחֲשֵׁב לוּ כְּאִלוּ לֹא עֹסֵק בַּתּוֹרָה, וְלֹא בְטִיל מְנִיָּה חַיּוּבָא דְכוּכְבֵּיא וּמְזִלִי וְלֹא נִתְבְּטַל מְנַהוּן הַחַיּוּב שֶׁל הַכּוּכְבִּים וְהַמְזֻלוֹת, כֹּל שְׁכֵן עֲמֵי הָאָרְצָא דְאֵינוּן אֲתַמְתְּלֵן לְבַעֲרֵן כֹּל שְׁכֵן עֲמֵי הָאָרְצָא שְׁהֵם נִמְשָׁלִים לְבַהֲמוֹת, דְּאוּקְמוּהָ שְׁבָאָרוּ חֲכְמֵינוּ זְכַרְנוּם לְבָרְכָה (בְּמַסְכַּת פְּסָחִים דף מט עמוד ז), שְׁעֲלִיָּהֵם נְאָמַר אָרוּר שׁוֹכֵב עִם כָּל בְּהֵמָה, דְּלֹא אֲתַבְטְלוּן מְנַהוּן חַיּוּבָא דְכוּכְבֵּיא וּמְזִלִי וְדָאִי שְׁלֵא מִתְבְּטְלִים מֵהֶם הַחַיּוּב שֶׁל הַכּוּכְבִּים וּמְזֻלוֹת. (דף רטו ע"ב, ובביאוריניו כרך יד עמ' נו-נו)

נְשֻׁמוֹת נָדָב וְאַבְיָהוּא נִתְעַבְּרוּ בְּנִשְׁמַת פְּנָחַס

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה יִתִּיב וְלַעֲי בְּפִרְשָׁתָא דָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בְּפִרְשָׁה זוּ דְהֵינּוּ בְּפִרְשַׁת פְּנָחַס, וְאָמַר שְׁנָדָב וְאַבְיָהוּא נִתְגַּלְגְּלוּ בְּפְנָחַס, אֲתָא לְקַמֵּיהָ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה כֹּא לְפָנָיו רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, אָמַר לִיהָ שְׁאֵל מְנַהוּן, נָדָב וְאַבְיָהוּא מְאִי עֲבִידְתִּיהוּ בְּפְנָחַס נָדָב וְאַבְיָהוּא מֵה מַעֲשִׂיָּהֶם וְאִיף נִתְגַּלְגְּלוּ בְּפְנָחַס, כִּי אִי לָא הָוָה פְּנָחַס בְּעֵלְמָא כַּד מִיתוּ אִם עֲבִידִין לֹא הָיָה פְּנָחַס בְּעוֹלָם כְּשִׁמְתוֹ, וּבִתְרָא אֲתָא לְעֵלְמָא וְאַשְׁלִים דּוּכְתִּיָּהוּ, שְׁפִיר וְאַחַר כֵּן כֹּא לְעוֹלָם וְנִתְגַּלְגְּלוּ בּוּ וְהַשְׁלִים אֶת מְקוּמָם, הָיָה מוּבָן הַעֲנִין יָפָה, אֲבָל פְּנָחַס בְּעֵלְמָא הָוָה

עֲנִין חֲשִׁיבוֹת הַיּוֹן

שְׁמֻקְיָמִים בּוּ כְּמָה מְצוֹת

וַיִּין יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ וְאָנוּשׁ זֶה מַט"ט, וַיִּין דָּא יִינָא דְאוּרִייתָא זֶהוּ יִינָה שֶׁל תּוֹרָה שֶׁהִיא סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁהֵם מְשַׁמְחִים אֶת הָאָדָם, וְזֶהוּ תְּכִלִּית חַיִּי הָאָדָם שְׁיַעֲסֵק בַּתּוֹרָה וּבְסוּדוֹתֶיהָ, (ה"ג הַגְּר"א) דְּכִתִּיב (מג"ל ט ה) לְכוּ לְחַמוּ בְּלַחְמֵי הוּא רָמַז עַל לַחְמָה שֶׁל תּוֹרָה דְהֵינּוּ לְנִגְלוֹת הַתּוֹרָה, וְשִׁתּוּ בִינִין מְסַבְּתֵי הוּא רָמַז עַל יִינָה שֶׁל תּוֹרָה שֶׁהִיא סוּדוֹת הַתּוֹרָה, דְּהָכִי סְלִיק יִין כְּחוּשְׁבֵן סוּד כִּי יִי"ן עוֹלָה שְׁבַעִים כְּמַסְפֵּר סו"ד, וְאָמַר וּמָה יִי"ן צָרִיף לְמַהוּי סְתִים וְחָתִים דְּלֹא יִתְנַסֵּף לְעַבּוּדָה זָרָה וּמָה יִי"ן צָרִיף לְשִׁמְרוֹ שִׁיְהִיהָ סְתוּם וְחָתוּם שְׁלֵא יִתְנַסֵּף עַל

אמר ליה, ברי רזא עלאה הָכָא, וְהָכִי הוּא, דְּבִשְׁעָתָא דְּאַסְתָּלְקוּ מִן עֲלָמָא, לֹא הוּוּ מִתְטַמְרָן תַּחֲתוֹת גְּדַפֵּי טַנְרָא קַדִּישָׁא, מֵאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּכְתִיב (במדבר ג ד) וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם, דְּאַזְעִירוּ דְּיוֹקְנָא דְּמִלְפָּא, דְּהָא אֵינוֹן לֹא אֲתַחֲזוּן לְשִׁמְשָׁא בְּכַהוֹנָא רַבָּא.

פְּנֵחָם יִרְשׁ אֶת מְקוֹם נָדָב וְאַבְיָהוּא שְׁהִיוּ רֵאוּיִים לְכַהֲנָה גְּדוּלָּה

בְּשִׁעָתָא דְּקַנְי פְּנֵחָס עַל בְּרִית קַדִּישָׁא, וְעָאֵל בְּגוּ פְּמָה אוּכְלוּסִין, וְסָלִיק לֹון לְגַיִפִּין עַל רוּמְחָא לְעֵינֵיהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל, כַּד חָמָא שְׁבָטָא דְּשִׁמְעוֹן בְּכַמְהָ אוּכְלוּסִין דְּאָתוּ לְגַבְיָה, פְּרַחָה נְשִׁמְתִּיהָ מִנִּיהָ, וְתָרִין נְשִׁמְתִּין דְּהוּוּ עֲרִטִירָאִין בְּלֹא דוּכְתָא, אֲתַקְרִיבוּ בָּהּ, וְאַתְפְּלִילוּ כַּחְדָּא, וְאַתְהַדְרַת נְשִׁמְתִּיהָ כְּלִילָא רוּחָא דְּאַתְפְּלִיל בְּתָרִין רוּחִין, וְאַתְתַּקְפוּ בֵּיהּ, כַּדִּין רוּחַ דְּוֹכְתִּייהוּ לְמִיָּהוּי כַּהֲנָא רַבָּא, מַה דְּלֹא אֲתַחֲזוּ מִן קַדְמַת דְּנָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב (איוב ד ו) זָכַר נָא מִי הוּא נָקִי אַבְד, דְּלֹא אֲתַאבִּיד בְּהֵיא שְׁעָתָא, וְלֹא אַבִּיד רוּחִיהָ כַּד פְּרַחָה מִנִּיהָ, וְאַיְפָה יִשְׂרָיִם נִכְחָדוּ, אֲלִין בְּנֵי אַהֲרֹן דְּאַתְהַדְרוּ לְעֲלָמָא,

מתוק מדבש

קִדְשׁ בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל זְמָרִי בֶן סְלוּא, וְעָאֵל בְּגוּ פְּמָה אוּכְלוּסִין וְנִכְנַס בְּתוֹךְ פְּמָה הַמוֹנִים שֶׁל שְׁבָט שִׁמְעוֹן, וְהָרַג אֶת זְמָרִי וְכֹזְבִי, וְסָלִיק לֹון לְגַיִפִּין עַל רוּמְחָא לְעֵינֵיהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל וְהֵעֵלָה וְהָרִים אֶת הַנוֹאֲפִים עַל הָרִמְחָ לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, כַּד חָמָא שְׁבָטָא דְּשִׁמְעוֹן בְּכַמְהָ אוּכְלוּסִין דְּאָתוּ לְגַבְיָה כְּשִׂרָאָה פְּנֵחָס אֶת שְׁבָט שִׁמְעוֹן שְׁבָאוּ אֲלִיוּ בְּכַמְהָ הַמוֹנִים לְהָרַג אוֹתוֹ, פְּרַחָא נְשִׁמְתִּיהָ מִנִּיהָ מַחְמַת הַפַּחַד פְּרַחָה נְשִׁמְתוֹ מִמֶּנּוּ, וְתָרִין נְשִׁמְתִּין דְּהוּוּ עֲרִטִירָאִין וְאִז שְׁתֵּי הַנְּשִׁמּוֹת שֶׁל נָדָב וְאַבְיָהוּא שְׁהִיוּ עֲרִמּוֹת בְּלִי לְבוּשׁ, בְּלֹא דוּכְתָא וּבְלֹא מְקוֹם מְנוּחָה, אֲתַקְרִיבוּ בָּהּ וְאַתְפְּלִילוּ כַּחְדָּא נִתְקַרְבוּ בְּנְשִׁמְתוֹ שֶׁל פְּנֵחָס וְנִכְלְלוּ הַשְּׁלֵשׁ נְשִׁמּוֹת יַחַד, וְאַתְהַדְרַת נְשִׁמְתִּיהָ כְּלִילָא רוּחָא דְּאַתְפְּלִיל בְּתָרִין רוּחִין וְחִזְרָה נְשִׁמְתוֹ בְּגוּפּוֹ, כְּלוּלָה רוּחוֹ בְּהַתְּכַלְלּוֹת שְׁתֵּי רוּחוֹת, וְאַתְתַּקְפוּ בֵּיהּ וְנִתְחַזְקוּ וְנִתְתַּקְּנוּ בּוֹ, כַּדִּין רוּחַ דְּוֹכְתִּייהוּ לְמִיָּהוּי כַּהֲנָא רַבָּא אִז הָרוּיַח וְיִרְשׁ פְּנֵחָס אֶת מְקוֹמָם שִׁיָּהִי כַּהֵן גְּדוּל, כְּמוֹ שֶׁהֵם הָיוּ רֵאוּיִים לְהִיּוֹת כַּהֲנִים גְּדוּלִים אִם בְּחֵייהֶם הָיוּ לָהֶם בָּנִים כְּנִ"ל, מַה דְּלֹא אֲתַחֲזוּ מִן קַדְמַת דְּנָא מַה שֶׁלֹּא הָיָה רֵאוּי לְהִיּוֹת לְפָנֵי זֶה רַק כַּהֵן הַדִּיּוּט.

וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל פְּנֵחָס נֹאמַר זָכַר נָא מִי הוּא נָקִי אַבְד דְּהֵינּוּ דְּלֹא אֲתַאבִּיד בְּהֵיא שְׁעָתָא, וְלֹא אַבִּיד רוּחִיהָ כַּד פְּרַחָה מִנִּיהָ שְׁלֹא נֹאבְד וְלֹא מַת גּוּפּוֹ, וְלֹא אַבְד אֶת רוּחוֹ בְּשַׁעֲה שְׁיַצָּאָה וּפְרַחָה מִמֶּנּוּ, אֲלֹא חִזְרָה אֲלִיוּ, וּמַה שְׁכַתוּב וְאַיְפָה יִשְׂרָיִם נִכְחָדוּ הֵינּוּ אֲלִין בְּנֵי אַהֲרֹן אֲלוֹ הֵם בְּנֵי אַהֲרֹן, כִּי לוּלֵא אוֹתוֹ הַחֲטָא שֶׁל הַקְּרַבֵּת הַקְּטַרֵּת בְּאֵשׁ זָרָה הָיוּ יִשְׂרָיִם וְצַדִּיקִים גְּדוּלִים,

אֲבָל פְּנֵחָס כְּכַר הָיָה בְּעוֹלָם כְּשִׁמְתוֹ נָדָב וְאַבְיָהוּא, וְנְשִׁמְתִּיהָ בֵּיהּ בְּקִיּוּמָא קָאִי וְנְשִׁמְתוֹ הָיְתָה קְיָמַת בּוֹ כְּרֵאוּי, אִם כֵּן אִיךָ שִׁיָּהִי שְׁיַתְּגַלְגְּלוּ בּוֹ נְשִׁמּוֹת אַחֲרוֹת בְּחֵייוֹ, כִּי סוּד הַגְּלָגוּל כְּכַר נוֹדַע לוֹ, אֲבָל סוּד הָעֵבֹר לֹא יָדַע עֲדִין.

אמר ליה רבי שמעון אביו, ברי רזא עלאה הָכָא בני סוד עליון יש פֵּאן, שהוא סוד העבור, וְהָכִי הוּא וְכַף הָיָה עֵינֵן זֶה, דְּבִשְׁעָתָא דְּאַסְתָּלְקוּ מִן עֲלָמָא כִּי בְּשַׁעֲה שְׁנָדָב וְאַבְיָהוּא נִסְתַּלְקוּ מִן הָעוֹלָם, לֹא הוּוּ מִתְטַמְרָן תַּחֲתוֹת גְּדַפֵּי טַנְרָא קַדִּישָׁא לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְכַסּוֹת וּלְהִתְעַלֵּם תַּחַת כְּפָנֵי הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּקְרָאת סַלַע הַקְּדוּשׁ, מֵאֵי טַעְמָא מַה הוּא הַטַּעַם, וְאָמַר בְּגִין דְּכְתִיב לְפִי שְׁכַתוּב וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם וְעַל יְדֵי שְׁלֹא קִימוּ מִצְוֹת פְּרִיָּה וְרַבְיָה, דְּאַזְעִירוּ דְּיוֹקְנָא דְּמִלְפָּא שְׁהַמְעִיטוּ דְּמֹתוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ הוּא, לְכֵן הַשְּׁכִינָה לֹא קְבֵלָה אֶת נְשִׁמְתָם כְּשִׁמְתוֹ וְנִתְעַבְרוּ בְּפְנֵחָס כְּדַמְפְּרֵשׁ וְאַזִּיל, תַּדַּע שְׁפֵן הוּא שְׁנִתְעַבְרוּ בּוֹ בְּסוּד הָעֵבֹר (ס"ג רמ"ק) דְּהָא אֵינוֹן אֲתַחֲזוּן לְשִׁמְשָׁא בְּכַהוֹנָא רַבָּא שְׁהָרִי הֵם הָיוּ רֵאוּיִים לְשִׁמְשׁ בְּכַהֲנָה גְּדוּלָּה אִם בְּחֵייהֶם הָיוּ לָהֶם בָּנִים, לְכֵן עָתָה שְׁנִתְעַבְרוּ בְּפְנֵחָס הוּא יִרְשׁ אֶת גְּדֻלָּתָם שְׁנַעֲשֵׂה כַּהֵן גְּדוּל אַחַר מוֹת אָבִיו כְּדִלְקָמֵן. (דף ריו ע"א, ובבאורייתו כרך יד עמ' סא)

פְּנֵחָם יִרְשׁ אֶת מְקוֹם נָדָב וְאַבְיָהוּא שְׁהִיוּ רֵאוּיִים לְכַהֲנָה גְּדוּלָּה

וּמִמְשִׁיף וְאָמַר (ס"ג רמ"ק) וּבִשְׁעָתָא דְּקַנְי פְּנֵחָס עַל בְּרִית קַדִּישָׁא וּבְשַׁעֲה שְׁקֵנָא פְּנֵחָס עַל בְּרִית

מה דאָבדוּ בַחַיִּיהוֹן, וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּיה בְּפִנְחָס, בְּן בֶּן תָּרִי זְמַנִּי, פְּנַחֵס בְּן אֶלְעָזָר, בְּן.

הֲדָר בֵּין רְשָׁעִים, לֹא יִצְלִיחַ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת

בַּר נֶשׁ דִּיתִיב בְּקִרְתָּא דִּיתְבִּין בְּה אַנְשִׁין בִּישִׁין, וְלֹא יָכִיל לְקַיְימָא פְּקוּדִין דְּאוּרִייתָא, וְלֹא אֶצְלַח בְּאוּרִייתָא, עֶבֶד שְׁנוּי מְקוּם, וְאַתְעֵקֶר מִתְּמָן, וְאַשְׁתַּרְשׁ בְּאַתְר דְּדִירִין בֵּיה גּוֹבְרִין טְבִין, מְאִרִי תוֹרָה מְאִרִי פְּקוּדִין.

דְּאוּרִייתָא אַקְרִי עֵץ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְכַר נֶשׁ הוּא עֵץ, דְּכְּתִיב (דברים כ יט) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, וּפְקוּדִין דְּבָהּ דְּמִיָּין לְאִיבָא, וּמָה כְּתִיב בֵּיה (שם פסוק כ) רַק עֵץ אֲשֶׁר תִּדְעַה כִּי לֹא עֵץ מְאָכֵל הוּא, אוֹתוֹ תִּשְׁחִית וְכָרְתָּ, אוֹתוֹ תִּשְׁחִית מִעֲלָמָא דִּין, וְכָרְתָּ מִעֲלָמָא דְאַתִּי, וּבְגִין דָּא צְרִיף לְאַעְקֵרָא מִהוּוּא אַתְר, וְיִתְנַטַּע בְּאַתְר אַחְרָא בֵּין צְדִיקָיָא.

הַתּוֹרָה בְּלֹא קִיּוּם מִצְוֹתֶיהָ, נִקְרָאת עֵקֶרָה

מָה בַּר נֶשׁ בְּלֹא בְּנִין אַתְקֵרִי עֵקֶר וְאַתְתִּיהָ עֵקֶרָה, אוֹף הֵכִי אוּרִייתָא בְּלֹא פְּקוּדִין אַתְקֵרִיאת עֵקֶרָה, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ, לֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֵיקֶר אֶלָּא הַמְעַשָּׂה.

מתוק מדבש

חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְכַן וְכַר נֶשׁ הוּא עֵץ גַּם הָאָדָם נִקְרָא עֵץ, דְּכְּתִיב כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה דְּהֵינּוּ הָאָדָם דּוּמָה לְעֵץ הַשָּׂדֶה, וּפְקוּדִין דְּבָהּ דְּמִיָּין לְאִיבָא וְהַמִּצְוֹת שֶׁבְּתוֹרָה דּוּמוֹת לְפָרִי הָעֵץ, וּמָה כְּתִיב בֵּיה וּמָה כְּתוּב בְּאָדָם הַדּוּמָה לְעֵץ, רַק עֵץ אֲשֶׁר תִּדְעַה כִּי לֹא עֵץ מְאָכֵל הוּא הָאָדָם שְׂאִינוּ מְקִיָּם הַמִּצְוֹת הַדּוּמוֹת לְפָרִי הָעֵץ, אוֹתוֹ תִּשְׁחִית וְכָרְתָּ הֵינּוּ אוֹתוֹ תִּשְׁחִית, מִעֲלָמָא דִּין שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ אֲשֶׁר וְטוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכָרְתָּ, מִעֲלָמָא דְאַתִּי וְלֹא יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא. וּבְגִין דָּא צְרִיף לְאַעְקֵרָא מִהוּוּא אַתְר וְלִקְפֵּי צְרִיף הָאָדָם לְעֵקֶר אֶת דִּירְתוֹ מִמְקוּם הַהוּא שְׂדָרִים בּוֹ רְשָׁעִים, כִּי שֵׁם לֹא יִצְלִיחַ בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת, וְעוֹד שְׁלֹא יִהְיֶה לּוֹקֵה עִמָּהֶם, וְיִתְנַטַּע בְּאַתְר אַחְרָא בֵּין צְדִיקָיָא וְיִשַׁע וְיִקְבַּע דִּירְתוֹ בְּמִקוּם אַחַר בֵּין הַצְּדִיקִים, וְשֵׁם יִצְלִיחַ בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת.

(דף ריח ע"א-ברע"מ, ובביאורינו כרך יד עמ' פ-פא)

הַתּוֹרָה בְּלֹא קִיּוּם מִצְוֹתֶיהָ, נִקְרָאת עֵקֶרָה

וּמִמְשִׁיף דְּכָרִיו וְאָמַר מָה בַּר נֶשׁ בְּלֹא בְּנִין אַתְקֵרִי עֵקֶר וְאַתְתִּיהָ עֵקֶרָה מָה אָדָם בְּלֹא בְּנִים הוּא נִקְרָא עֵקֶר, וְאַשְׁתוּ נִקְרָאת עֵקֶרָה, אוֹף הֵכִי אוּרִייתָא בְּלֹא פְּקוּדִין אַתְקֵרִיאת עֵקֶרָה כְּמוֹ כֵּן הַתּוֹרָה בְּלִי קִיּוּם הַמִּצְוֹת נִקְרָאת עֵקֶרָה, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ וּבְשִׁבִיל זֶה

לְכַן לֹא נִכְתְּדוּ דְאַתְהִדְרוּ לְעֲלָמָא אֶלָּא חֲזָרוּ לְעוֹלָם בְּסוּד הָעֵבוּר בְּפִנְחָס, מָה דְּאָבְדוּ בַחַיִּיהוֹן וְעַל יְדוּ תְּקַנּוּ אֶת מִצְוֹת פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה מָה שְׂאָבְדוּ בַחַיִּיהֶם, כִּי בְּשִׁפְנָחֵס הוֹלִיד בְּנִים נִחְשָׁב לָהֶם כְּאֵלוּ הֵם הוֹלִידוּ, וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּיה בְּפִנְחָס וְעַל כֵּן כְּתוּב בְּפִנְחָס בְּן בֶּן תָּרִי זְמַנִּי שְׁמִי פְּעֻמִּים בְּן בֶּן, דְּהֵינּוּ פְּנַחֵס בְּן אֶלְעָזָר, בְּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, כִּי עַל יְדֵי הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁל נָדָב וְאַבִּיהוּא הוּא נִחְשָׁב לְבֶן גַּם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן. (דף ריו ע"א, ובביאורינו כרך יד עמ' סב-סג)

הֲדָר בֵּין רְשָׁעִים, לֹא יִצְלִיחַ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת

בַּר נֶשׁ דִּיתִיב בְּקִרְתָּא דִּיתְבִּין בְּה אַנְשִׁין בִּישִׁין אָדָם הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר שְׂיוֹשְׁבִים בְּה אַנְשִׁים רְעִים, וְלֹא יָכִיל לְקַיְימָא פְּקוּדִין דְּאוּרִייתָא וְלֹא אֶצְלַח בְּאוּרִייתָא וְאִינוּ יְכוּל לְקַיְימָא שֵׁם אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְאִינוּ מִצְלִיחַ שֵׁם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, עֶבֶד שְׁנוּי מְקוּם וְאַתְעֵקֶר מִתְּמָן הוּא צְרִיף לְעֲשׂוֹת שְׁנוּי מְקוּם וְלְעֵקֶר דִּירְתוֹ מִשָּׁם, וְאַשְׁתַּרְשׁ בְּאַתְר דְּדִירִין בֵּיה גּוֹבְרִין טְבִין מְאִרִי תוֹרָה מְאִרִי פְּקוּדִין וְיִשְׁתַּרְשׁ וְיִתְנַטַּע בְּמִקוּם שְׂגָרִים וְיִוֹשְׁבִים בּוֹ אַנְשִׁים טוֹבִים בְּעִלֵי תוֹרָה וּבְעִלֵי מִצְוֹת.

וּמְפָרֵשׁ דְּכָרִיו וְאָמַר דְּאוּרִייתָא אַקְרִי עֵץ כִּי הַתּוֹרָה נִקְרָאת עֵץ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכֵתוּב עֵץ

נוח להסְטֵרָא אַחְרָא לְשֵׁלֵט עַל צְדִיק אֶחָד, יוֹתֵר מֵעַל כָּל הָעוֹלָם

אֲתוּ חֲבֵרֵיָא וְאַשְׁתַּחֲוּוּ קַמִּיהּ, וְאַמְרוּ, וְדַאי כְּעַן אוֹלִיפְנָא חֲדוּשָׁא, אִיף אַתְּכִלִּיל רוּחַ בְּרוּחַ, כְּמַאן דְּחַזֵּי מְלָה בְּעֵינָא וְאַתְּבְרִיר לֵיהּ, בְּקַדְמִיתָא הָוָה לֵן קַבְלָה, וּכְעַן בְּרִירו דְּמַלְתָּ.

וְתוּ אַתְּמַר בְּחִבּוּרָא קְדָמָא, דְּהָא נִיחָא לֵיהּ לְסְטֵרָא אַחְרָא לְשֵׁלֵטָאָה עַל זַכָּאָה יִתִּיר מִכְּלָא, וְלֹא חֵיִישׁ כְּדִין לְכָל עֲלָמָא. אַדְהֵכִי הָא טוּלָא אַזְדַּמֵּן לְגַבִּיּהּ, וְאַמַר לְהוּ, מְנַלָּן, מְאִיּוֹב, דְּחִזָּא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דְדָרָא הוּוּ מְחֻיָּבִין כְּלִיָּהּ, וְאַתָּא שְׁטָן לְקַטְרָגָא, אָמַר לֵיהּ קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא (איוב ב ג) הַשְּׁמֵת לְבָבְךָ אֶל עַבְדֵי אִיּוֹב כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּאָרֶץ, לְאַשְׁתַּזְבָּא בֵּיהּ דְרָא.

מתוק מדבש

לֵן קַבְלָה בְּתַחֲלָה הָיָה לְנוּ דְבָר זֶה רַק בְּקַבְלָה, וּכְעַן בְּרִירו דְּמַלְתָּ וְעַתָּה יֵשׁ לְנוּ בְּרִירו שֶׁל דְבָר.

וְהוֹסִיף הִרְעִיָא מְהִימְנָא וְאַמַר וְתוּ אַתְּמַר בְּחִבּוּרָא קְדָמָא, וְעוֹד לְמַדְנֵנוּ בְּחִבּוּר הִרְאֵשׁוֹן בְּזִהָר דְּלַעֲלֵל חֲדוּשׁ אַחַר, דְּהָא נִיחָא לֵיהּ לְסְטֵרָא אַחְרָא לְשֵׁלֵטָאָה עַל זַכָּאָה יִתִּיר מִכְּלָא כִּי נוּחַ לוֹ לְסְטֵרָא אַחְרָא לְשֵׁלֵט עַל צְדִיק אֶחָד יוֹתֵר מֵעַל כָּל הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי זֶה שְׁנוּתִינִים לוֹ רְשׁוּת לְיִסַר אוֹתוֹ, שׁוֹכַח מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְלֹא חֵיִישׁ כְּדִין לְכָל עֲלָמָא וְאָז אֵינּוּ חוֹשֵׁשׁ לְקַטְרָג עֲלֵיהֶם. אַדְהֵכִי הָא טוּלָא אַזְדַּמֵּן לְגַבִּיּהּ בְּתוּף כֶּף נְזַדְמֵן אֲלֵיהֶם הַצֵּל הַנּוֹזֵר לְעֵיל (בְּדָף ר"ז עמוד ג ז'ה"ר) שְׁהִיתָה מְלַבֶּשֶׁת בּוֹ נְשֵׁמַת רַבִּי פְּנִיחָס בֶּן יֵאִיר, וְאַמַר לְהוּ לְהַחֲבִירִים, מְנַלָּן מֵאִין לְנוּ דְבָר זֶה שְׁנוּחַ לְהַסְטֵרָא אַחְרָא לְשֵׁלֵט עַל צְדִיק אֶחָד יוֹתֵר מִלְּשֵׁלֵט עַל כָּל הָעוֹלָם, וְהַשִּׁיב בְּעֵצְמוֹ מְאִיּוֹב אָנוּ לְמַדִּים זֹאת מְאִיּוֹב, דְּחִזָּא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דְדָרָא הוּוּ מְחֻיָּבִין כְּלִיָּהּ, כִּי רָאָה הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא שְׁהַדוּר הָיָה חֲזִיב כְּלִיָּהּ, וְאַתָּא שְׁטָן לְקַטְרָגָא וְכֹא הַשְּׁטָן לְקַטְרָג עַל הָעוֹלָם, אָז אָמַר לֵיהּ קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְהַשְּׁטָן, הַשְּׁמֵת לְבָבְךָ אֶל עַבְדֵי אִיּוֹב כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּכָל הָאָרֶץ וְנָתַן לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא אֶת אִיּוֹב שְׁיִיִסַר אוֹתוֹ, לְאַשְׁתַּזְבָּא בֵּיהּ דְרָא כְּדִי לְהַצִּיל בּוֹ אֶת דוּרוֹ, שְׁהַשְּׁטָן יַעֲזֹבֶם וְלֹא יִקְטָרַג עֲלֵיהֶם. (דף ריח ע"א-ברע"מ, ובביאורינו כרך יד עמ' פא-פב)

בְּאָרו חֲכַמֵּינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה (בְּמַסְקַת אֲנוּת פָּרָק א מְסָנָה יז), לֹא הַמְדַרְשׁ שֶׁהוּא לְמוֹד הַתּוֹרָה הוּא הָעֵיקָר כְּשֶׁהוּא לְבָדוּ, אֲלָא הַמַּעֲשֶׂה אֲלָא כְּשֶׁהוּא יַחַד עִם הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל קִיּוּם הַמִּצְוֹת, וְעַל יְדֵי שִׁיעֲשֶׂה מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים יִשְׁתַּנֶּה שְׁמוֹ וְלֹא יִקְרָא עוֹד עָקָר, וְזֶהוּ שְׁנוֹי הַשֵּׁם.

(ס"ג ה'ג"ר"א) שְׁנוֹי מַעֲשֶׂה, דְּאַשְׁתַּנֵּי מְעוּבָדִין בִּישִׁין דְּעַבְד בְּקַדְמִיתָא, לְעוּבָדִין טָבִין וְכֵן צְרִיף לְעִשׂוֹת שְׁנוֹי מַעֲשֶׂה, שִׁישְׁתַּנֶּה מִמַּעֲשִׂים רְעִים שְׁעֲשֶׂה בְּתַחֲלָה, לְמַעֲשִׂים טוֹבִים.

(דף ריח ע"א-ברע"מ, ובביאורינו כרך יד עמ' פא)

נוח להסְטֵרָא אַחְרָא לְשֵׁלֵט עַל צְדִיק אֶחָד, יוֹתֵר מֵעַל כָּל הָעוֹלָם

אֲתוּ חֲבֵרֵיָא וְאַשְׁתַּחֲוּוּ קַמִּיהּ בָּאוּ הַחֲבֵרִים וְנִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֵי הִרְעִיָא מְהִימְנָא, וְאַמְרוּ, וְדַאי כְּעַן אוֹלִיפְנָא חֲדוּשָׁא וְדַאי עַתָּה לְמַדְנֵנוּ חֲדוּשׁ, אִיף אַתְּכִלִּיל רוּחַ בְּרוּחַ אִיף רוּחַ הַמֵּת נְכַלֵּל עִם רוּחַ שֶׁל בֶּן הַיְבָמָה, כְּמַאן דְּחַזֵּי מְלָה בְּעֵינָא וְאַתְּבְרִיר לֵיהּ וְהַשְּׁגֵנוּ אֶת הָעֵנָן כְּמִי שְׂרוּאָה דְבָר בְּעֵינָיו וְנִתְבָּרַר לוֹ, כִּי בְּקַדְמִיתָא הָוָה

שבת דא שירא

אם זכה ילמוד זוהר באשמורת כי בזכותו יצאו ישראל מהגלות שדומה ללילה. ומי שלא זכה להבין הזוהר אעפ"כ ילמוד כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה. וכשילמוד זוהר יעיין בכל מלה כי כל אות חידוש בפני עצמו והדברים הנראים פשוטים אינם רק סוד. (אור צדיקים - לרבי מאיר פאפירש - הנהגות האר"ז"ל)

לקבלת העלון מודי שבעי יישלח אימיל בכרובת: 3022233@gmail.com

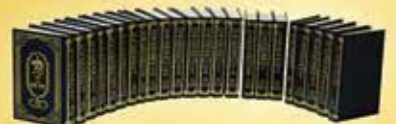
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"זבלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערגער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)